

valby skakklub

11. årgang - nummer 1 - januar - 1983

Redaktørens forord.....	side 2
KSU's holdturnering.....	side 3
Valby I - Gladsaxe I $4\frac{1}{2}-3\frac{1}{2}$	
Parti: Carl Åge Pedersen, Gladsaxe - Preben Nielsen, Valby I	
Ole Kjølby Olsen, Gladsaxe - Martin Jensen, Valby I	
Resultater fra førsteholdets gruppe	
Juleafslutning.....	side 10
Skak-opgaver.....	side 11
Forum - en åbningsteoretisk spalte.....	side 13
Korrespondance-skak.....	side 15
Stillingen i 2. division, hvor Valby deltager	
Løsninger til opgaverne.....	side 16
Korrespondance-skak.....	side 17
Parti: Benny Bjertrup, Valby - Fritz Rasmussen, Frederikshavn	
Idiot-skak.....	side 19
Bent Larsen - som Polugajevskij ser ham.....	side 20
Program, bestyrelse.....	bagsiden

Redaktørens forord

Jeg håber, at alle har haft en god jul samt fejret et godt nytår.

Vi går nu igang med 11. årgang af klubbladet, og det er redaktørens enfoldige håb, at kvaliteten af bladet vil stige og stige. Det er dog nødvendigt, at medlemmerne forsyner redaktøren med stof (rigtigt stof - ikke bare resultater) for at dette ønske har en chance for at blive opfyldt. Til dette nummer har det skortet lidt på indlæggene (mildt sagt), men redaktøren ved, at der til næste gang vil være kø udenfor redaktionskontoret for at få afleveret de mange artikler, partier osv.

Resultaterne fra holdturneringen er kommet redaktøren i hænde fra formanden. For 1. holdets vedkommende henvises til referatet på næste side.

3. række, gruppe 4:

1. Valby II	20 $\frac{1}{2}$
2. Allerød	11 $\frac{1}{2}$
3. Binde	11

4. Brøndby	10 $\frac{1}{2}$
5. Posten	9 $\frac{1}{2}$ *
6. Studenterne	9
7. Olympia	8 *
8. Brøndbyvester	7

Altså en utrolig føring til 2. holdet, der er på vej mod 2. række.

3. række, gruppe 3:

1. Herlev II	16
2. AS04 VI	13 $\frac{1}{2}$
3. Danmarks Radio	10 *
4. Tårnby VI	9 $\frac{1}{2}$
5. Albertslund III	8 $\frac{1}{2}$ *
6. Gladsaxe III	7 $\frac{1}{2}$ *
7. Valby III	7

En knap så morsom placering, men der er stadig håb. * = een kamp mindre

Desværre kan jeg ikke bringe resultater fra Vinterturneringen, da sådanne ikke er tilflødet redaktionskontoret. red.

Holdkamp d. 7/12 - 3. runde - ude - 1. række, gruppe 1			
Valby I	4 $\frac{1}{2}$	Gladsaxe I	3 $\frac{1}{2}$
1. Mikael Bjertrup	1 $\frac{1}{2}$	Erik Poulsen	1 $\frac{1}{2}$
2. Preben Nielsen	1	Carl Åge Pedersen	0
3. Jørgen Lethan	1 $\frac{1}{2}$	H. Kjærsgaard Andersen	1 $\frac{1}{2}$
4. Martin Jensen	1	Ole Kjølby Olsen	0
5. Richard Hj. Nielsen	0	Michael Thyrning	1
6. Per Rydén	0	Hans O. Strauss	1
7. Werner Christensen	1	Ib Strømberg Hansen	0
8. Benny Bjertrup	1 $\frac{1}{2}$	Jesper Meedom	1 $\frac{1}{2}$

Årets sidste holdkamp for førsteholdet (husk, at dette er skrevet i 1982!) endte med endnu en kneben sejr på 4 $\frac{1}{2}$ -3 $\frac{1}{2}$, denne gang over Gladsaxe I, der sidste år (1981-82!) blev nummer 2 i 1. række og lige ved at rykke op i Mesterrækken. Sejren betyder, at vi overvintrer på en plads midt i rækken med 12 point af 24 og 2 matchpoint af 3, og risikoen for nedrykning er forsvindende lille, idet rækken indeholder to ret svage hold, som vi endnu ikke har spillet imod.

Rydén spillede som altid Skandinavisk, men han kom meget dårligt ud af den. Der var ikke spillet tyve træk, da Per solgte

sin dronning for en officer med påfølgende tab og inkassering af sin tredje "bolle" på holdet i denne sæson. 0-1 til Gladsaxe.

Mikael spillede med Gladsaxe's klart stærkeste, Erik Poulsen, og gav remis efter ca. tyve træk. Partiet var dog ikke kedeligt, hvilket de efterfølgende analyser viste. 1 $\frac{1}{2}$ -1 $\frac{1}{2}$ til Gladsaxe.

Benny kom på hælene, da han spillede sort i nogle (for ham) ukendte skotske varianter. Han kæmpede dog forbilledeligt og reddede en remis i land. Lidt heldigt, sagde Gladsaxe-sympatisørerne. 1-2 til Gladsaxe.

Martin fik en ønskestilling frem, hvor modstanderen bare kunne sidde og vente på mit stormangreb. Det kom hurtigt farende, og efter bare 22 træk var der udækkelig mat (se senere). Så stod den 2-2.

Richard kan slet ikke få spillet til at fungere i holdturneringen og fik også sit tredie nul. Kampånden fejler dog ikke noget, og han var lige ved at holde et ellers håbløst tårnslutspil. 2-3 til Gladsaxe.

Nøjagtig samtidig faldt vingen hos Preben's modstander i en stilling med udækkelig mat i 2-3 træk. Preben brugte sin elskede Wolga-gambit (se senere), og nu har Valby I en score på $2\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$ som sort i denne åbning i denne sæson. Dermed var stillingen 3-3 med to partier tilbage.

Werner havde længe en lovende stilling, der dog var materielt lige. Sent på aftenen mistede han dog en officer for nogle bønder og havde en håbløs stilling (det mente alle undtagen Werner!). Gladsaxe-bonden havde imidlertid disponeret sin betænkningstid temmelig uklogt, og da han skulle til at spille lynskak med Werner, kunne han slet ikke finde ud af det, og han tabte officeren tilbage og var ved at gå mat, da han

opgav. Et meget vigtigt parti, der gav os føringen på 4-3.

Lethan var kommet ind i en fordelagtig variant af Skotsk, men i midtspillet tabte han et vigtigt tempo, og modstanderen kom faretruende igen. I sin egen tidnød fik Lethan imidlertid igen overtaget, men på trods af to mer-bønder var hængepartiet desværre ikke til at vinde.

Dermed kom vi op på de magiske $4\frac{1}{2}$ point, en udmærket præstation mod et hold, som man på forhånd kunne være bange for.

Næste runde er mod eet af rækkens to svage hold, Allerød II, der til sammenligning tabte 1-7 til... Gladsaxe! Vi skal dog ikke lade os aflede af de andre holds fine resultater. Kan vi blot redde en lille sejr i land skal vi være tilfredse. Kam skal spilles d. 13. januar på hjemmebane (heldigvis).

Martin fik sin tredie sejr på stribe:

Hvid: Ole Kjølby Olsen, Gladsaxe I

Sort: Martin Jensen, Valby I

Spansk åbning

spillet på 4. bræt:

1: e4 , e5 ,

2: Sf3 , Sc6 ,
3: Lb5 , f5!?

En gammel gambit, der efter 4: Sc3, giver nogle meget komplicerede varianter, som den officielle teori anser for gunstige for hvid, men som i virkeligheden er meget uklare. Det er de færreste, der kender disse varianter, og de fleste spiller...

4: d3 ,

Man kan også spille 4: exf5, e4, 5: Lxc6, bxc6 (dxc6, er også godt), med lige chancer.

4: , fxe4 ,
5: dxe4 , Sf6 ,
6: o-o , d6 ,

I betragtning kommer 6:-, Lc5, 7: Lxc6!?, bxc6, 8: Sxe5, o-o, 9: Sc3, d6!, med uklart spil.

7: Lg5 , Le6 ,

Jeg ville ikke risikere manøvren 7:-, Le7, 8: Lxf6!, Lxf6, 9: Dd5!, som jeg var udsat for mod Peter Karlsen (Sk. 41) i første runde i en lignende stilling.

8: c3 ,

Springeren står normalt bedst på c3, men trækket er sikkert brugbart, hvis hvid følger konsekvent op.

8: , Le7 ,

9: Sbd2(?) ,

Løser alle sorts åbningsproblemer. Efter 9: Da4 (logisk), ville jeg blive nødt til at ofre en bonde med -, o-o, da -, Dd7, lo: Td1, med truslen Sxe5, vinder for hvid. Noget andet er, at sort efter 9: Da4, o-o, lo: Lxc6, bxc6, ll: Dxc6, Tb8, har udmærket kompensation for bonden.

9: , o-o ,

lo: h3?

Tåbeligt tempotab og svækkelse, der var ganske unødvendig. Nu er feltet f4 blødt, da g2-g3 vil svække h3.

lo: , De8 ,

ll: Lc4 , Lxc4 ,

12: Sxc4 , Kh8 ,

Endelig ikke -, Sxe4??, 13: Dd5+, med officerstab.

13: De2?! ,

Stærkere 13: Dd3, men hvid står meget ubehageligt uden modspil.

13: , Sd8 ,

14: Sfd2 ,

Hvid har problemer med sine springere. Idéen med trækket er at undgå at bytte løber af mod springeren på f6.

14: , Se6 ,
 15: Le3 , Dg6 ,
 16: f3 , Sh5 ,

Sorts fordel er klar: Springerne udviser stor styrke og indtager feltet f4, der (som nævnt) er hvids svage punkt.

17: Df2 , Shf4 ,
 18: Kh2 ,

Nødvendigt pga. truslerne -, Sxh3, og -, Lh4, 19: Dxh4, Dxc2 mat! Nu besvares -, Lh4, med g2-g3.

18: , Dh5 ,
 Hindrer hvid i at jage Sf4 væk med g-bonden.

19: Dg3? ,

Mere vand på sorts mølle, men jeg ser ingen god plan for hvid og angrebens stilling som "praktisk tabt". Sort fortsætter naturligvis sin angrebsplan.

19: , Tf6 ,

20: Lxf4 ,

Det går ikke med 20: Dg4, Dh6, 21: Lxf4 (der truede -, Tg6), Txf4, 22: Dg3, Lh4, med dronningegevinst.

20: , Sxf4 ,

21: Se3 ,

Ikke meget dårligere end 21: Dg4, Dh6, 22: Dd7, som min modstander foreslog umid-

delbart efter partiet. Med -, Tg6, 23: Tg1, Lh4, 24: Sf1 (24: Dxc7, Lg3+, 25: Kh1, Sxh3 ++), Se2, 25: Dxc7 (25: Th1, Df4+, 26: Kh1, Sxg1, 27: Kxg1, Dxf3, har hvid ikke meget at håbe på.

21: , Tg6 ,

22: Del ,

Eller 22: Df2, Lh4, 23: g4 (23: Dg1, Se2, 24: Dh1, Lg3 mat!), Dg5, 24: Dg1, Se2, fulgt af Dxe3, med gevinststilling.

22: , Txg2+ ,

opgivet!

Pga. 23: Sxg2, Dxh3+, 24: Kg1, Dxc2++, mat!

Noter af Martin.

Prebens Wolga-gambit så således ud:

Hvid: Carl Åge Pedersen, Gladsaxe I

Sort: Preben Nielsen, Valby I

Wolga-gambit

spillet på 2. bræt:

1: d4 , Sf6 ,

2: c4 , c5 ,

3: d5 , b5!?

En interessant gambit, der giver sort tryk på dronningefløjen. De "store" spiller som regel Moderne Ben-oni, der opstår efter 3:-, e6, 4: Sc3, exd5, 5: cxd5, d6, fulgt af g7-g6 og Lg7.

4: cxb5 , a6 ,
5: bxa6 , Lxa6 ,
6: g3 , d6 ,
7: Lg2 , g6 ,
8: b3!?

Dette træk kalder den russiske teoretiker for "Der letzte Schrei"!

8: , Lg7 ,
9: Lb2 , o-o ,
10: Sh3!?

Ser mærkværdigt ud, men alt dette er faktisk teori, hvad Preben ikke vidste (han kendte til ør med femte træk!).

10: , Sbd7 ,
11: o-o , Dc7 ,

I partiet Portisch-Geller (Biel 1976) spillede sort 11:-, Db8, 12: Lc3!, Tc8, 13: Tel, med bedre chancer for hvid (Suetin). Samme Suetin foreslår imidlertid 11:-, Dc7, fulgt af -, Tfb8, som Preben spiller. Jeg tror dog, at dronningen skal til b6, hvad Preben også finder ud af om lidt.

12: Tel , Tfb8 ,
13: Lc3 ,

Samme idé som i Portisch-Geller (som hvid åbenbart kendte): c5-c4 bliver besvaret med b3-b4.

13: , Db6 ,

Ser mærkeligt ud, men hvids kunstige opstilling er ikke i stand til at straffe dette tempotab.

14: Sd2 , Lb5 ,
15: e4 , Ta3 ,
16: Lb2 , Ta7(!) ,

Sorts tårne er klar til doublering på dronningefløjen, og desuden kom a-tårnet ud af diagonalen hl-a8, hvilket forhindrer senere manøvrer i forbindelse med e4-e5 fulgt af d5-d6.

17: Dc2 , Lh6!?

Et træk, der viser sig at få afgørende betydning.

18: Sc4?

En forkert plan. Rigtigt må være 18: Sf4(!), hvilket er i logisk forbindelse med hvids 10. træk.

18: , Lxc4 ,
19: Dxc4 , Tba8 ,
20: a3 , Tb8 ,

21: b4 , Tc7! ,
Ikke -, cxb4, 22: Ld4.

22: Lxf6?! ,

Hvid bytter sin vigtige løber af mod Sd7 (ikke Sf6 hvilket blotlægger hans sorte felter. På den anden side var løberen i livsfare (bandt b-bonden), og hvids spil skal nok forstærkes tidligere.

22: , Sxf6 ,

23: bxc5 , ,

Hvid er ved at komme i tidnød og har ca. 20 minutter til 17 træk.

23: , Txc5 ,

24: De2 , Tbc8 ,

Sort kontrollerer fuldstændig c-linien og er klar til at bryde ind på 2. række. Læg mærke til Lh6's betydning: Dækker felterne c1 og d2, hvilket understøtter tårnernes indbrudsbestræbelser. Læg også mærke til, hvordan sorts angreb på dronningefløjen bliver ført over på kongefløjen.

25: Lf1(?) ,

Stadigvæk bedre 25: Sf4, for at lukke løberens diagonal.

25: , Tc2 ,

26: Da6 , Dd4 ,

27: Dd3 , De5 ,

Hvid har ca. 3 minutter tilbage og trækker de næste træk a tempo.

28: a4? ,

Sidste chance var 28: f4.

28: , T8c3 ,

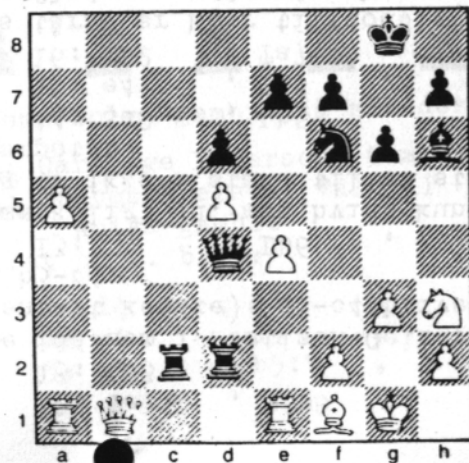
29: Dd1?! , Td2 ,

30: Dbl ,

Her gik Preben ud og købte en øl og lod hvid sidde og svede i sin tidnød. Et udmærket fif, der både er generende for manden i tidnød, men det hindrer også, at manden med god tid lader sig gribe af spændingen og begynder at trække unødigt hurtigt (Læs Novrups beretning om partiet Smejkal-Larsen, Biel 1976 i "Skakkens Top-ti 1976"!).

30: , Tcc2 ,

31: a5 , Dd4 ,

32: Te3(?) ,

Øllen virkede! Der er dog intet holdbart, fx. 32: a6, Txf2!, eller 32: Te2, Sxe4, 33: Txd2, Txd2, osv.

32: , Lxe3 ,

33: fxe3 , Dxe3+ ,

Her overskred hvid betænkningstiden, da han brugte sit sidste minut på at overveje denne vanskelige stilling. Han var vist typen, der ikke kunne lide at give op. o-1.

Noter af Martin i samarbejde med Preben.

Resultater fra 1. række, gruppe 1:

1. runde:

Capablanca I - KS II	7 - 1
Sk. 41 II - Valby I	3 $\frac{1}{2}$ -4 $\frac{1}{2}$
Studerterne II - Hvidovre II	5 - 3
Gladsaxe I - Allerød II	7 - 1

2. runde:

Capablanca I - Sk. 41 II	6 - 2
Hvidovre II - Gladsaxe I	4 - 4
Valby I - Studenterne II	3 - 5
KS II - Allerød II	3 $\frac{1}{2}$ -4 $\frac{1}{2}$

3. runde:

Sk. 41 II - KS II	7 - 1
Studerterne II - Capablanca I	5 $\frac{1}{2}$ -2 $\frac{1}{2}$
Gladsaxe I - Valby I	3 $\frac{1}{2}$ -4 $\frac{1}{2}$
Allerød II - Hvidovre II	1 $\frac{1}{2}$ -3 $\frac{1}{2}$ *

* De fire hængepartier afvikles først efter nytår.

Stillingen:

1. Studenterne II	15 $\frac{1}{2}$
2. Capablanca I	15 $\frac{1}{2}$
3. Gladsaxe I	14 $\frac{1}{2}$
4. Sk. 41 II	12 $\frac{1}{2}$
5. Valby I	12
6. Hvidovre II	10 $\frac{1}{2}$ + 4 hænge
7. Allerød II	6 + 4 hænge
8. KS II	5 $\frac{1}{2}$

Studerterne ligger på førstepladsen i kraft af flere matchpoint end Capablanca. Som det kan ses ligger både Gladsaxe og Sk. 41 over os på trods af det faktum, at vi har slået dem. Forklaringen til dette er, at de begge har spillet een kamp mod gruppens to "Prügelknaber", nemlig Allerød og KS, mens vi først skal have Allerød i 4. runde og KS i 6. runde. Derimellem skal vi på besøg i Hvidovre inden vi slutter af med Capablanca, som bliver en hård nød.

Så blev det endelig

Jul

Juleafslutningen i Valby Skakklub blev som altid en festlig forteelse. Bestyrelsen havde tilberedt en stor gryde gløgg, der frit kunne afbenyttes af medlemmerne, og det samme var gældende for de mange tallerkner med slik og kager (sig ikke, at kontingentet går til et dumt formål!). Der blev spist og drukket for et godt ord, og indimellem var der både en tipskupon, hvor alle kunne være med til at gætte, samt en handicap-turnering, der blev afviklet under horrible betingelser (det var noget med at hver spiller før hvert parti skulle trække et kort med en eller anden besked: Fx. "spil uden tårne", "spil uden bønder", byt springerne ud med dronninger" osv.!).

Tipskuponen, der bestod af 13 spørgsmål af varieret sværhedsgrad med tre svarmuligheder, blev vundet af Frank Kristensen, der for denne præstation blev belønnet med en flaske hvidvin. Og f..... mig om han ikke

også vinder handicap-turneringen foran Mikael og Michael J.(!) og dermed blev belønnet med endnu en flaske vin, denne gang rød! Vi var mange, der stod og skulle til julefrokoster, hvor man selv skulle bringe vin med, men drømmen om at få en gratis flaske med fra skakklubben brast, da Frank i småløb forsvandt ud af døren, inden eventuelle voldsmand skulle få held med at slå ham ned og tilrane sig flaskerne.

Det var tydeligt at se, at visse personer fandt gløggen meget velsmagende, hvilket vi kan takke Preben og Rydén for. Sidstnævnte var særdeles opsat på at lave en god gløgg, og under tilberedningen prøvesmagte han i sådan et omfang, at han til sidst ikke kunne smage forskel på de øller og den flaske vodka, som han smug-drak af ind imellem, og gløggen.

Med andre ord, en helt almindelig juleafslutning!

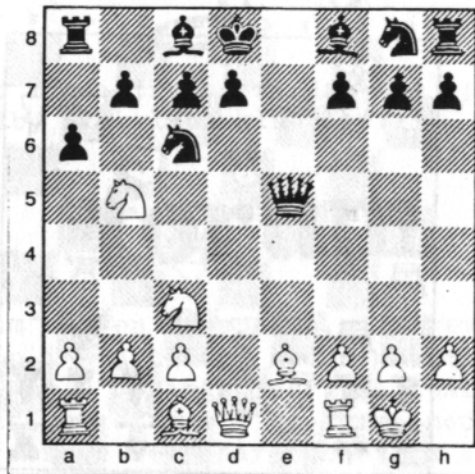
MaJ.

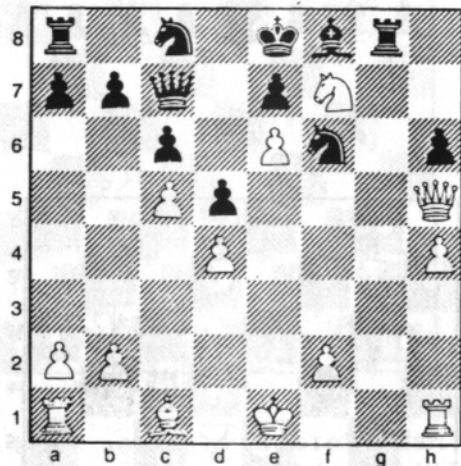
OPGAVER

Her er fire små, nuttede skakopgaver, som du kan muntre dig med på de lange, kolde januar-aftener, mens sneen falder udenfor dit vindue:

Opgave 1: Sort har spillet forkert i åbningen, og hvid straffer det effektivt med en række stærke træk.

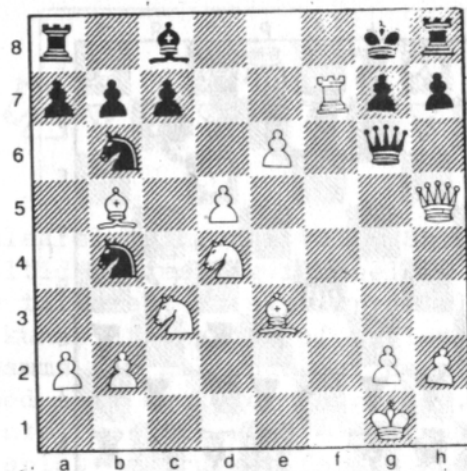

Opgave 2: Hvids dronning er truet, og hvis den går hjem, vinder sort. Hvid har derfor meget travlt og vinder på klassisk manér i 3 træk (der er mat).

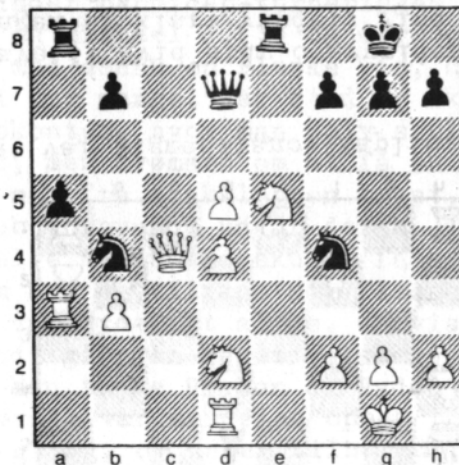

Partiet var Nigmadzianov-Kaplin, 1977.

Opgave 3: Hvid står overvældende, og stillingen er klart vundet. Find hvids effektive afslutning.

Opgave 4: Her er det en tidligere verdensstjerne, der spiller sort og som afslutter partiet nydeligt, mens alle hvids træk er tvangstræk.

Løsninger på side 16

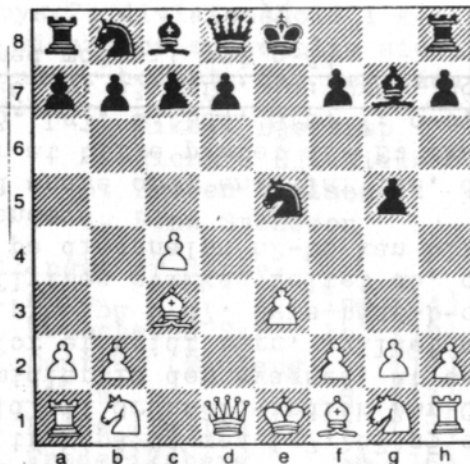

- Lad mig introducere den nye spalte
i Valby Skakklubs klubblad:

forum

"Forum" er en ny spalte, der jævnligt vil dukke op i klubbladet med kommentarer til nye og gamle åbningsidéer. Medlemmerne er mere end velkomne til at komme med åbningsidéer, som de selv har fundet på eller set et eller andet sted.

Lidt om Budapestergambit: 1: d4, Sf6, 2: c4, e5!?, 3: dxe5, Sg4, 4: Lf4, kan sort spille 4:-, g5!?. Den kritiske variant for sort er 5: Ld2, Sxe5, 6: Lc3, Lg7, 7: e3,

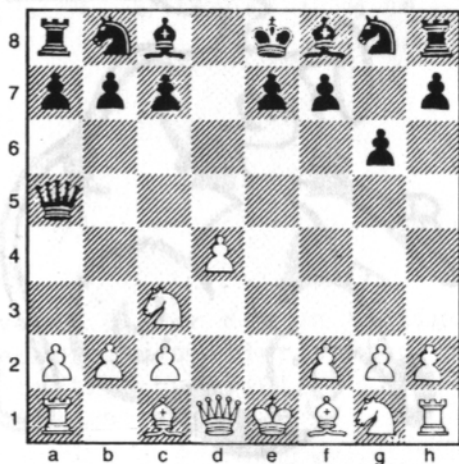

Hvordan skal sort fortsætte?. Man har altid ment, at 7:-, d6, var tilfredsstillende for sort, men nogle svenskere gjorde opmærksom på 8: f4, der synes at vinde en officer efter -, gxf4, 9: exf4. Sort klarer sig dog med -, o-o, 10: fxe5, Dh4+, 11: Kd2, Lh6+, med farligt angreb. Derfor spiller hvid

ikke 10: fxe5, men 10: Le2!, der fremtvinger afbytning af de sortfældede løbere med fordel for hvid.

Konklusionen er, at sort ikke skal spille 7:-, d6, men 7:-, g4!, med lige spil, hvilket er påpeget af nogle bulgarske mestere. Dette anbefalede redaktøren også i sin Buda-artikel, men for en sikkerheds skyld denne påmindelse.

Ole N. Andersen fra Sk. 41 har spillet følgende med sort: 1: e4, d5, 2: exd5, Dxd5, 3: Sc3, Da5, 4: d4, g6!?

Det er kendt, at NJF. Nielsen har skrevet en stor artikel i Skakbladet om Skandinavisk, og han anbefaler -, Sf6, fulgt af Lf5, e6 og c6. En meget solid opstilling, som var undervurderet før Larsens gevinst mod Karpov i Montreal -79 som sort i denne åbning.

ONA's idé minder om Grünfeld-indisk, altså tryk på d4 med Lg7, c7-c5 og Sc6. I forhold til Grünfeld-indisk har ONA-varian ten imidlertid den svaghed, at e-linien er åben for et hvidt tårn, hvilket medfører et stort pres på b-e7. Hvis både b-c7 og b-e7 skal flyttes svækkes feltet d6, og en hvid løber på diagonalen h2-b8 kan blive meget generende.

Med andre ord, en uklar idé, der fortjener at blive prøvet af. Et eksempel: 5: Sf3, Lg7, 6: Lc4, Sf6, 7: o-o, Lg4, 8: Tel, e6, 9: h3, Lxf3, 10: Dxf3, c6, 11: Lf4, Td8, med modspil mod b-d4.

fortsættes på næste side

Til sidst skal der gøres opmærksom på side 15 eksistensen af en temmelig usædvanlig åbning:

Navnet er Baloghs forsvar og trækkene er disse:

1: e4, d6, 2: d4, f5?!,

Man finder ikke denne åbning omtalt i de moderne teoribøger, men jeg har været heldig at finde den under afslået Stauntongambit, 1: d4, f5, 2: e4, d6?!. Der er ikke mange analyser, men det konstateres, at hvid får fordel med 3: exf5, Lxf5, 4: Df3, Dc8, 5: Ld3. Det er nok rigtigt, men for en flittig romantiker er der masser at analysere i denne åbning.

MaJ.

K-SKAK

Valbys 2. divisionshold i k-skak ligger indtil videre på en kedelig sidsteplads, men endnu er holdet, der ser sådanne ud, ikke fortabt.

1. Mikael Bjertrup	3	af 4
2. Richard Hj. Nielsen		af 6(?)
3. Preben Nielsen	1½	af 4
4. Finn Svensson	1½	af 4

Stillingen er denne:

1. Øbro	10½	(14)
2. Københavns Skf.	10	(19)
3. Centrum (Esbjerg)	9	(17)
4. Århus	8	(13)
5. Evans (Vejle)	7	(17)
6. Frederiksberg	6½	(16)
7. Valby	6	(18)

resultater fs
tekst MaJ.

Der er mere K-skak lidt længere fremme i bladet, hvor Benny viser et parti.- red.

LØSNINGER

Opgave 1: Vinderen af det canadiske mesterskab, Hébert spillede her mod en anden canadier, Biyiasas 1: Sd5!, og hvis -, axb5, 2: Lf4, Dxb2, 3: Lxc7+, Ke8, 4: Sb6, Da3, 5: Tel, Le7, 6: Lxb5, Kf8, 7: Sxa8, Dxa8, 8: Ld6!, Da5, 9: Lxc6, bxc6, 10: Lxe7, Sxe7, 11: Dd6, Dg5, 12: Dc7, og hvid vinder. Var den lang? Jeg tog den nu også kun med, fordi den opstod af en kendt variant af Skotsk: 1: e4, e5, 2: Sf3, Sc6, 3: d4, exd4, 4: Sxd4, Dh4?!, 5: Sb5, Dxe4+, 6: Le2, Kd8, 7: o-o, a6, 8: Sc3, De5? (De8, bedre). Forresten, hvis sort ikke modtager springerofferet og istedet spiller fx. 9:-, Sf6, så 10: Sbxc7, Sd4, 11: Lf3, med afgørende fordel til hvid.

Opgave 2: Det var den gammelkendte kvalte mat, der igen var på krigsstien: 1: Sd6+, Kd8, 2: De8+, Sxe8, 3: Sf7 mat!.

Opgave 3: Hvid spiller elegant 1: Lh6!., med pointen -, Dxh5, 2: Txxg7, Kf8, 3: e7 mat! Sort spiller istedet 1:-, gxh6, 2: Sf5!, S6xd5, 22: Dg4!. og her opgav Berding til Rellstab, 1975.

Opgave 4: Det er ingen anden end Bronstein, der fører de sorte klodser mod Bebhuk (USSR) ved Spartakiaden i 1974. 1:-, Txe5!, 2: dxe5, Dg4, 3: Df1, Sh3+, 4: Kh1, Dxd1, 5: Dxd1, Sxf2+, 6: Kgl, Sxd1, med sort gevinst. MaJ.

K-SKAK

Benny vil her demonstrere eet af sine partier fra kvalifikationsgruppen til 3. division -82:

Hvid: Benny Bjertrup med venlig assistance af Mikael Bjertrup, Valby

Sort: Den kendte, frygtede og berygtede Fritz Rasmussen, Frederikshavn

Åbning: Fransk

1: e4 , e6 ,
2: d4 , d5 ,
3: Sc3 , Lb4 ,

Botwinniks yndlingsvariant og min store skræk, for jeg taber altid en centrums-bonde i den. For at undgå dette, samt for at forny mit åbningsrepertoire, fandt jeg en sjældent spillet variant frem.

4: Sge2 ,

Herved giver man ganske vist en centrums-bonde med det samme, men de fleste varianter er fordelagtige for hvid. Det bedste er straks at give bonden tilbage, hvilket Fritz også vælger.

4: , dxe4 ,
5: a3 , Le7 ,
6: Sxe4 , Sf6 ,
7: Dd3 , o-o ,
8: Lf4 , b6 ,
9: c4 ,

Allerede her er vi ude af al tilgængelig teori, hvilket som bekendt ikke er nogen skade til i k-skak.

9: , Lb7 ,
10: S2c3 , Sbd7 ,
11: Le2 , Sxe4 ,
12: Sxe4 , f5?! ,
13: Sc3 , Lxg2? ,

At slå denne bonde kan ikke være godt.

14: Tgl , Lb7 ,
15: Sb5 , Tf6 ,
16: Lxc7 , Df8 ,
17: Lf4 , Le4 ,
18: De3 , a6 ,
19: Sc7 ,

Sætter lidt liv i kludene, samt forhindrer, at han vinder et tempo.

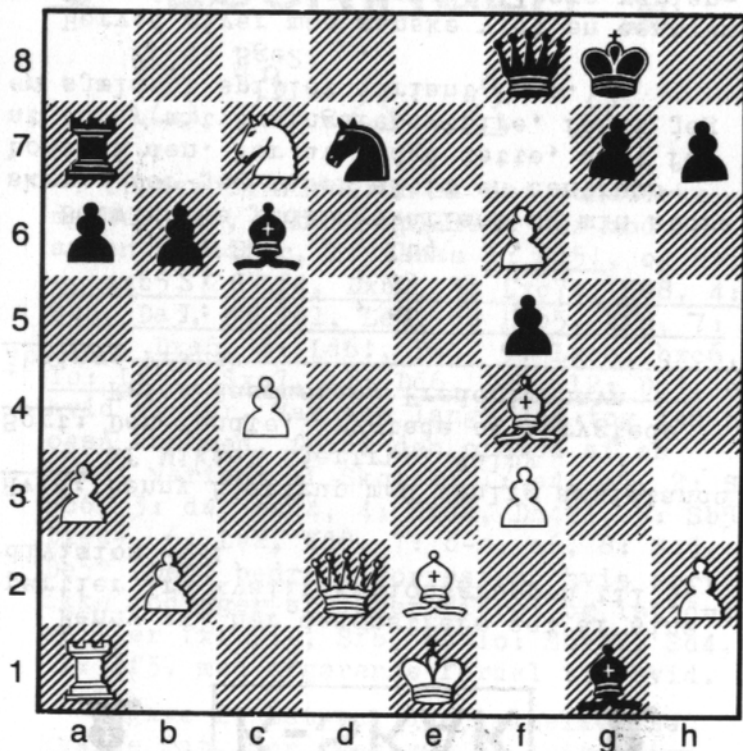
19: , Ta7 ,
20: f3 , e5?! ,

Nu sker der noget.

21: dxe5 , Lc5 ,

Med remistilbud!!!??? Nej, du kan tro nej. Ikke når brættet står i flammer.

22: Dd2 , Lc6 ,
23: exf6 , Lxg1 ,

24: o-o-o! ,
Fundet efter lange analyser, og vi når
lige præcis frem på maven af ham, før han
når os. Balancen er hårfin.

24: , Lc5 ,
25: fxg7 , Df7 ,
26: Sd5 , a5(?) ,

Hvad skal han spille?

27: Se3 , Df6 ,
28: Dd3 , Tb7 ,
29: Tg1 ,

Nu er planen en springervandring til
h6 med mat.

29: , Ld4 ,
30: Tg5 , Sc5 ,
31: Dxf5 ,

Alle slutspil efter afbytninger er tabt
for sort. Heller ikke -, Lxb2+, er andet
end et mellemtræk. Han spillede dog...

31: Tf7? ,

... og var mat i tre træk efter vores svar-
træk...

32: Dc8+ , opgivet!

Der var på Mikael's forslag en kønnere
variant med 32: Dxd7+, Kxh7, 33: g8D+, Kh6,
34: Tf5+, Dg5, 35: Lxg5, Kh5, 36: f4+, Lf3,
37: Lxf3, mat! Men vi valgte det mindre
kønne for at spare på kuglepenen.

IDIOT-SKAK

Inden vi går over til dagens onstrammer, nemlig russeren Lev Polugajevski's artikel om Bent Larsen skal vi have en forsinket

Vi befinder os i en turneringssal, hvor en stor skakturnering går af stablen. Nede i klasse 17 Ø (dvs. overbegynderklassen) sidder to spillere, hvis indsigt i skak er noget mangelfuld.

Den ene var dog lidt bedre end den anden, og sort satte hvid mat i fire (4) træk.

Hvordan så partiet ud, når det forudsættes, at...

- 1) Hvid flyttede kongen i 3. træk
- 2) Hvid lavede eet løbertræk mere end sort.
- 3) Sort nåede aldrig at flytte sin dronning.
- 4) Hvid lavede et bondetræk mindre end sort.

- 5) Sort placerede aldrig nogen of-
ficer på 6. række.

Det er nu op til læseren at finde ud af partiets udseende. Det skal siges, at de udførte træk ikke bærer præg af tankevirksomhed hos de implicerede (selvfølgelig undtagen det matsættende træk.

Nu ved jeg, at læseren (efter forgæves at have forsøgt sig(?)) meget gerne vil se løsningen. Okay da.

1: e4	,	d5	,
2: Ke2	,	d4	,
3: Kd3	,	Sd7	,
4: Le2	,	Se5++	,
mat!			

Nej, du tager fejl. Dette var ikke partiet mellem Niels Jørgen Simonsen og Werner Christensen.

MaJ.

BENT LARSEN

- som jeg ser ham

af Lev Polugajevskij

fra den russiske VM-bulletin 1966

Jeg blev bekendt med Larsen ved Studenter-VM 1957 i Reykavik. Han var da allerede stormester og forsvarede sit lands farver ved førstebrættet. Men Bent som skakspiller lærte jeg først at kende syv år senere ved Interzoneturneringen i Amsterdam. Selv var jeg ikke blandt deltagerne og havde derfor gode muligheder for at iagttage ham. "Fra siden ser man altid bedst"!

Je. hæftede mig ikke bare ved danskerens spil, men også ved hans opofrende væremåde og hans vaner. Allerede dér var jeg på det rene med, at Larsen var en helt usædvanlig skakspiller med en særdeles særegen stil, som kun indehaves af ham og ingen anden! Hans særprægede stil udgjorde en syntese af forskellige spillestile i en lykkelig forening. Gamle åbninger, der blev benyttet langt tilbage i tiden, fik i hans tolkning en ny og nutidig glans. Det som overraskede mig specielt var hans næsten paradoksale måde at kombinere initiativlyst og ro.

Tidligere havde jeg ment, at Larsen var en ensidig og ubalanceret spiller. Men i Amsterdam viste han, at han kunne angribe og manøvrere med lige stor sikkerhed. Således gennemførte han partiet mod Porvisch i skarp angrebsstil. Mod Bronstein opviste han et sejt forsvar og imod Smyslov viste han sig som en sand strateg.

I 1966 mødte jeg aller Larsen, den negang som modstander ved turneringen i Le Havre.

Man kunne allerede fra starten forudse, at Larsen tænkte på at servere sine modstandere adskillige overraskelser. Men at han skulle vise sig at være en blændende tekniker var der ikke mange, der ventede. Er

dette ikke et tegn på Larsens hårde arbejde med sig selv? Geller tabte sit møde med Larsen hovedsageligt i slutspillet. Jeg selv og Krogius faldt som ofre for Larsens store positionelle kunnen.

Dagens Bent Larsen (1966 - red.) er en sjældent mangesidig skakspiller. Men hans stærkeste side er og forbliver - efter min mening - strategien. Han minder i mangt og meget om Nimzowitsch med hans yderst dynamiske spil, som er underkastet et bestemt strategisk mål.

Larsen har selv sine yndlingsskemaer, opstillinger og idéer. Indimellem kan disse tangere det kuriøse. I Le Havre spillede Larsen 11 partier, og i hvert eneste af dem spillede han sine randbønder op til a4 og h4 (som hvid) og a5 og h5 (som sort)! Larsen forklarede dette som en tilfældighed. Men det interessante er, at i næsten alle partierne viste netop disse træk at være de afgørende! Deltagerne plejede at sige for sjov, at danskeren var ufarlig, bare det lykkes at forhindre disse træk. Jeg mente at have forhindret dem i vores parti, men - de blev spillet alligevel!

Ved skakbrættet ser Larsen meget og

regner langt, men i Le Havre undveg han komplicerede og svært overskuelige stillinger og spillede roligt, ja, man kunne sige "professionelt". I reglen afsluttedes kampen i hans partier først i slutspillet.

Bent forstår sig på spillets nuancer og psykologi. Han er altid fuld af optimisme og tror på succes, selv i dårlige stillinger. Denne optimistiske indstilling hindrer ham imidlertid ikke i en objektiv stillingsbedømmelse. Ved vore fælles analyser lagde han stor selvkritik for dagen.

Larsen er meget godt sat ind i teorien. Han studerer grundigt den russiske skaklitteratur og husker en lang række partier denad.

Den danske stormester har desuden en i turneringssammenhæng yderst vigtig egenskab - han er ikke bange for at tabe. Var det mon netop denne egenskab, som var ved at blive ødelæggende for Tal? Det er sandsynligt, at denne i sin kvalifikationsmatch mod Larsen netop derfor afstod fra mange lokkende offermuligheder, som han uden tvivl ville have gennemført mod hvilken som helst anden modstander. Tog Tal ikke fejl, da han ytrede, at hvad man bør forberede mod Larsen var en "kold dusch" - en strate

gi, som han holdt fast ved. Vidste Tal ikke, at denne strategi vendte sig mod ham selv? Formodentligt gjorde han det, for hvordan skal man ellers forklare, at Tal netop i det sidste og afgørende parti anvendte sig af et hyperskarpt middel, da hans udsigter i det mindste ikke var dårligere end modstanderens.

En kuriøs detalje: Larsen spiller godt, når han selv vil det - og det gør han ikke altid. Han vil spille omsorgsfuldt i store og for ham betydningsfulde turneringer, men han gambler og eksperimenterer ofte i mindre turneringer. Denne hans eksperimentationslyst tager dog nu og da overhånd, selv i særdeles vigtige opgør. Har danskeren nogen særlig hensigt dermed? Under alle omstændigheder bør dette træk i hans spillemåde anses for et brist, selv om det giver ham kulør som skakspiller og gør hans partier mere tiltalende.

Som menneske er Bent Larsen yderst sympatisk. Med stort hoved, lyse øjne og med lyst hår er han en typisk skandinav. I sin væremåde er han meget rolig, både ved skakbrættet og i livet. Trods sin selskabelige og hjertelige væremåde mod omgivelserne, synes han om ensomhed. I Le Havre kunne man ofte se ham på en restaurant med et

glas vin, fordybet i egne tanker. Larsen er en alsidig person med dannelse. Han behersker mange sprog, deriblandt russisk. Hans kloge og sympatiske kone synes at passe man udmærket.

Larsen er professionel skakspiller. Selv om han er hele Danmarks yndling forstår han godt, at hans materielle velstand står i direkte proportion til hans turneringssucces. Det er måske netop dette, der gør, at han arbejder hårdt og ufortrødent med at gøre sit spil endnu mere fuldkomment.

Mange af Larsens offentlige udtalelser tolkes af os som selvreklame. Men jeg tror, at Larsen simpelthen er et ligefremt menneske, som ofte giver udtryk for hvad han ved og tror.

"Jeg har lovet min kone en bil, hvis jeg vinder Pjatangorsky-turneringen", sagde Larsen til mig i Le Havre.

At tro på sejr i Sante Monica i en turnering besat med mange af verdens topspillere vidner givetvis ikke om nogen større blufærdighed. Men på den anden side kan man ikke se bort fra de chancer, han i realiteten har, selv i en sådan turnering.

Lev Polugajevskij, 1966

(oversat fra svensk af red.)

Polugajevskij fortsætter sin artikel med sit parti mod Bent Larsen fra turneringen i Le Havre -66 (meget udføreligt kommenteret), men dette parti vil vi ikke bringe her, men istedet henvise til "Bogen om Skak", hvor Bent Larsen selv kommenterer det i sin artikel "Drømmen om at blive verdensmester". Det skal dog nævnes, at Polugajevski i sine noter påpeger een af Larsens få svagheder: For dårlige hængeparti-analyser, hvilket han lagde mærke til under Larsens match mod Tal nogle år forinden. Det kan måske skyldes, at Larsen foretrækker at analysere alene og sjældent benytter sig af sekundær.

Det skal tilføjes, at Larsen faktisk vandt turneringen i Santa Monica, hvad hans kone sikkert blev glad for. Iøvrigt var 1966 det år, hvor Bent Larsen vandt fire store turneringer i træk og senere blev valgt som "årets skakspiller".

Redaktøren har fundet Polugajevskij's artikel i det svenske skakblad, "Schack-rokaden" årgang 1966. Om bladet stadig eksistere ved han (jeg) ikke, men de to årgange, som han har fået fingre i (-66 og -67) er meget lækre og kan varmt anbefales.

Der var en overgang, hvor klubben overvejede at holde "Informator", det halvårslige jugoslaviske skakmagasin med hvert halvårs 6-700 mest interessante partier på mesterplan, men den idé er vist afgået ved døden. Skulle man så ikke istedet ofre nogle penge på at holde et eller flere udenlandske skakblade (fx. det svenske "Schack-nytt", der er klasser bedre end det danske), det tyske "Fernschack", der beskæftiger sig med korrespondance-skak på en meget professionel måde eller måske også det amerikanske skakblad?!

Sprogvanskelighederne er til at overvinde, og bladene indeholder altid mange interessante partier, artikler osv. MaJ.

[illegible]